

ÇÖZÜM

Türkiye’de Demokratikleşme Sorunu

E.Org. ŞENER ERUYGUR
(Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkanı)

Demokratikleşme sorunu Türkiye’de gerçekten tartışılması gereken çok önemli bir konudur. 1946’da girdiğimiz demokratikleşme yolunda yapılması gereken daha çok şey olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu sorunun çözümüne olumlu katkıda bulunmak isteyenler, iyi niyetli olanlar doğaldır ki demokrasi sorunlarımızı salt sivil – asker ilişkileri ve özellikle sivil – asker elbisesi bağlamında ele almamaktadırlar. Ancak kişisel geleceklerini birilerine yaranmaya bağlamış olanlar kamuoyunu yanıltıcı, halkımızın kafasını karıştırmaya bir yol izlediklerine bakmaksızın toplumsal dayanışma duygularımızın pekişmesine zarar verici tutum ve davranışlarını sürdürmektedirler.

Bu konudaki örneklerden birini kısa süre önce bir yayın organının bir haberi ile yaşadık.Türkiye’de sivil toplum örgütlerinde emekli askerlerin bulunuşunu kendince doğru bulmayan biri, savını doğru olmayan bilgilerle ve maksatlı destekleyici öğelerle besleyerek, sivil toplum örgütlerinde bulunan askerleri derin devlet algılaması içine yerleştirip yurttaşlarımızı sivil – asker olarak ikiye ayırdığının bilincinde olmadığını da gösterecek şekilde tutarsız sonuçlara ulaşıyor, ilginç tezler öne sürüyor.. Bu konuda bilinçsiz hareket edilmiş olabileceği değerlendirmesini iyi niyetle ve toplumsal dayanışma duygularının pekiştirilmesine katkı sağlamak amacıyla özellikle yaptığımı belirtmek isterim. Çünkü tarafımızdan yapılan düzeltici açıklamanın dikkate alınmaması bu davranışın bir dalgınlık eseri olmadığını göstermiştir diye düşünmekteyim.

Anayasamıza göre askerlik görevi her Türk yurttaşı için bir hak ve ödevdir. Bu görevin nasıl yerine getirileceği veya getirilmiş sayılabileceği yasa ile belirlenmiştir. Emekli askerler de aynı kapsamda ancak görevi profesyonel olarak yaparak, diğer yurttaşlar gibi (yaş durumlarına göre) yedek statüsüne de geçebilen kişilerdir. Yasalar durumu böyle saptamaktadır.

Bu kişilerin sivil toplum örgütlerinde görev almalarını demokratik olmayan bir durum olarak yansıtmaya kalkmak akılcı ve bilimsel bir düşünce tarzı olabilir mi ?

Bu cumhuriyetin Yüce Atatürk’ün emir ve komutasında asker- sivil tüm

yurttaşlarımız tarafından kurulduğu bu sakat görüş yandaşları tarafından niçin gözardı ediliyor ?

Böylesine yanlış düşünce içinde olanlara öncelikle şunu hatırlatmak gerekir ki sivil toplum örgütü (NGO) hükümet dışı kuruluşlar anlamına gelmektedir. Sivil toplum örgütleri uygun işlev yaptıkları takdirde iktidarların halk tarafından daha iyi denetlenmesine ve katılımcı demokrasinin daha etkili bir şekilde uygulanmasına katkı sağlarlar. Bu örgütlerde emekli askerler görev yapamazlar diye bir kural yoktur. Bu davranış modeli bize doğduğu yer o günkü ulusal sınırlarımız içinde olmadığı için milletvekili olma hakkının elinden alınmasına gayret edilen Mustafa Kemal'e yapılan saldırıyı anımsatmıyor mu ?

Hiç kimsenin yasaların hükümleri aksine bu yurttaşların demokratik haklarını ellerinden almaya, onları ikinci sınıf yurttaşlar olarak görmeye-göstermeye hakkı yoktur. Aslında NGO'nun dilimize en uygun tercümesi (Demokratik Kitle Örgütü) olmalıdır. Bu tanım bu müessenin işlevine en uygun olan bir tanımdır. Demokratik kitle örgütlerinde görev yapacaklar sivil- asker kökenli bütün yurttaşlardır. Giyilen, giyilmiş elbisenin ne önemi olabilir? Önemli olan kişilerin yüreklerindeki demokrasi sevgisidir.

**

Konuya farklı bir yorumla yaklaşmak da gerekiyor. Anayasa'mızda içlerinde yaşattıkları hedeflerine ulaşmalarında kendilerine engel teşkil edebilecek kişileri veya zinde güçleri özgürlükleri kötüye kullanmak suretiyle bir şekilde susturmak, Atatürkçü'lere saldırı, demogokların tarihimize örneğine çok rastladığımız bildik yöntemleridir. Üst üste biriken büyük sorunlarımızın güncelliği nedeniyle bu kişileri açığa çıkarmak biz Atatürkçüler'e düşen ivediliği yüksek bir görevdir. Yakın tarihimiz, demogokların sırası gelince demokrasi dışı yönetimlere nasıl alkış tuttuklarının örnekleriyle de doludur. Ne yazık ki laikliği sadece inanç özgürlüğü olarak görenler, Atatürkçülüğü çağ dışı, (yanlış anlamında) resmi ideoloji olarak niteleyenler, beş yılda bir yapılan ve eksiklerle dolu seçim iradesini demokratik iradenin tek ölçütü sayanlar; demokrat kişiler olarak ortalıkta dolaşmakta , kendilerini bu paye ile satmaktadırlar. Bu kişiler, fikirsel bağlaşıkları ile Menemen'de,"siz isterseniz hilafeti bile getirebilirsiniz" söylemlerinde, Atatürk ilke ve devrimlerinin baskıcı bir düşünce ürünü olduğu safsatalarında, Atatürk'ün fotoğrafları duvarlardan indirilmelidir vb. hezayanlarında , bölücülere pirim veren, bu davranışları demokratik haklar olarak görme tersliklerinde sık sık kendilerini göstermektedirler.

Demokratik kitle örgütleri, askerler, emekli askerler, Milli Güvenlik Kurulu, çeşitli anayasal kurum ve kuruluşlar konuşurlarsa onlara göre anti

demokratiktir, seçim sistemi nasıl olursa olsun seçimle iktidara gelen siyasal partinin iradesi en üstün ve tartışılmaz bir iradedir. Yine onların görüşüne göre; yargı da, yasama erki de yürütmenin emrindedir, bu düşünceye karşı olanlar sivil iradeye karşı olanlardır ve anti demokratik bir düşünüşü temsil ederler. Bu düşünüş tarzının tutarlı bir yanının olmadığı, katılımcı demokrasi anlayışına tamamen ters olduğu açıktır. Davranışların doğru tercümesi budur.

Onlar yasalara sadece kendi amaçlarıyla uyumlu görürlerse saygı gösterirler, aslında yasalara bağlı kalacaklarına dair yemin de ederler fakat sözlerinde hiç durmazlar.

Aslında demokrasi bezirganlarının söylemleri ile dışardaki yandaşlarının düşünceleri de biribine çok benzer. Örneğin ABD Dışişleri Bakanlığı Siyasi İşler Müsteşarı Mark Grosman, 14 Ekim 2005 tarihinde ODTÜ'de Türkiye'nin AB üyeliği Perspektifinde Türk – Amerikan İlişkileri adlı konuşmasında şöyle söylüyor:

“ Laiklik, Türkiye sınırları içinde yaşayan her dini topluluğun ve etnik grubun, istediği dini özgürce uygulayabilme hakkının bulunması ve istediği biçimde ibadet edebilmesi demektir. Ayrıca herkes istediği biçimde giyinebilme özgürlüğüne de sahip olmalıdır.”(1)

Osmanlı'ya dayatılan laiklik anlayışını temsil eden ve devleti ve Ulusumuzu yıkıma, batağa götüren bu düşünce Anayasamızda öngörülen laiklik anlayışına kesinlikle aykırıdır. Bu düşüncenin altında Anadolu'yu tekrar Osmanlı'nın son dönemlerindeki kaosa sürükleme niyeti yatar. Ancak bazı yetkililerin de dışardakilere benzer düşünce içinde oluşu hüzün vericidir

Yapısal temeli Atatürkçülüğe dayanan Türkiye'de bu düşünceleri düşünce özgürlüğü kapsamında görecektir, kendinizce düşünce özgürlüğü şampiyonluğu yapacak, ancak bunun uygun olmadığını açıklayan aydınları, hatta Sayın Cumhurbaşkanı'nı susturmaya kalkacaksınız, karşıtlarınızı Türkiye'nin önünü tıkamakla suçlayacaksınız. Karşıt ve aynı zamanda yasal olan düşünceye niçin tahammül edemiyorsunuz, kendinizi nasıl demokrat görüyorsunuz ?

**

Karşıt görüşleri susturmaya yönelik yöntemlere başvurmanın gerekçesi ne olabilir? Kendi tıkanmışlıklarını, sığılıklarını örtmek üzere Türkiye'yi belirledikleri gündemle meşgul etmek. Kamuoyu o şekilde etki altına alınacak ki dostlar düşman görülsün, etkisiz kılınsın. Bu yolda büyük paralar harcanmaktadır. Egemen güçlerin diğer devletleri istedikleri

politikaları uygulamaya zorlamak için milyarlarca dolar ödenek ayırdıkları, hatta gizlemedikleri artık bilinen bir gerçektir.

Türk Ulusu ve yurtseverler, demokratik kitle örgütleri kendi içlerinde bölünmüş parçalanmış bir durumda bırakılacaklar, birbirlerine düşman, hatta hain gözüyle bakacaklar ve bu karmaşadan yararlanacak olanlar düzenlerini sürdüreceklerdir.Çünkü yeni dünya düzeni kriz, gerginlik, savaş, cinayet üretmeli ve çıkarlarına işleyen sistem değişmemeli. Yüzyıllardır dünya sömürülmüş, paylaşılmış egemenin ulusal çıkarı amacına ulaşmıştır.

Siz bu düzene karşı çıkarsanız oyun bozan, geri düşünceli, çağdışı sayılırsınız.

Peki Türkiye'nin demokratikleşme yolunda çözümülemesi gereken sorunları yok mu? Tabiatıyla var. Ancak mevcut sorunlar ne Sayın Cumhurbaşkanınının uyarılarından, ne askeri yetkililerin konuşmalarından, ne emekli bürokratlardan ne de MGK'dan kaynaklanmaktadır. Bu sorunların neler olduğu , nasıl çözümlenebileceği konusunda bir çok bilim insanımız işin özüne girici çalışma da yapmaktadır.

**

Yapılan çalışmalar göstermektedir ki Türkiye'de çağdaşlaşma önünde Atatürk'ün kurduğu düzeni, Atatürk'ün duvarlardaki fotoğraflarını, Atatürkçü Dünya Görüşünü egemen kılmayı kendine görev edinmiş ADD'yi görenler yanılmaktadırlar. Onların düşüncelerinin aksine demokratikleşme sorunlarımızın temelinde siyasetin ve siyasetçi mantığının değiştirilmesi yatmaktadır.

Prof. Dr.Mehmet Tomanbay AB'ye giriş çabaları içinde Kopenhag Kriterleri kapsamında birçok gelişme kaydedildiğini ve fakat Siyasal Partiler Yasası ile Seçim Yasasının değiştirilerek demokratikleşmesinin sağlanması konusunda ciddi bir adım atılmadığını ve bu nedenle siyasal partilerde ortak aklın egemenliğinin sağlanamadığını açıklamaktadır.(2)

Sayın Tomanbay'ın katıldığı şu görüşlerini okuyucularıyla paylaşmak istiyorum:

“Siyaseti demokratikleştirmeden Türkiye'mizin sorunlarına geniş kitlelerin kabul edebileceği çözümlerin üretilebileceğini düşünmek ve bu sorunların çözümünü beklemek ham hayalden öte bir şey olamaz.”

Gerçekten de milletvekillerini liderin değil milletin vekilleri yapmak gerekmektedir.

Bu gerçək ışığında parti yönetim birliği ve örgütsel disiplin gereksinimini gözardı etmeden seçim ve siyasal partiler ve bunları tamamlayan diğer yasaların demokratikleştirilmesi demokrat olduklarını öne sürenlerin öncelikli sorunu olmalı, sanal sorunlarla yurttaşlarımız meşgul edilmemelidir.

Tekrar edelim. Türkiye'yi yönetenler ülkelerine gerçekten yararlı olmak istiyorlarsa Atatürk gibi davranmak , onun yöntemlerini uygulamak zorundadırlar.

**

ABD.' li ekonomist Johns'un Türkler'e önerilerini anımsayalım: “ Türkiye ekonomik savaşta bir tek Atatürk'ü örnek alsın yeter..”(3)

Türkiye'yi gerçekten seven dostların önerileri bile işbirlikçileri uyaramıyor !

Kemalist Rejim baskıcı idi, jakoben düşünce'yi temsil eder diyorlar. Aşağıdaki anı onu halktan kopuk gösterenler için anımsatılmaktadır:

Prof.Dr. Sayın Kalıpçı bir üniversite öğrencisinin Cumhuriyet'in kuruluş yılındaki bir anısını yazmış:

“ Yıl 1923. İstanbul Üniversitesinde öğrenci olduğum sıralar .Okul duvarında bir ilan görüyorum. Avrupa' ya talebe yollanacaktır.Allah Allah diyorum, ülke yıkık dökük yıl 1923 Avrupa'ya talebe! Lüks gibi gelen birşey, ama bir şansımı denemek istedim. 150 kişi içinde 11 kişi seçilmişiz. Benim ismimin karşısına Atatürk "Berlin Üniversitesine gitsin" diye yazmış. Zaman geldi Sirkeci garındayım, ama kafam öyle karışık ki gitsem mi, kalsam mı, orada beni unuttur bunlar, para yollarlar mı, gurbet ellerde ne yaparım? Bir an gitmemeye karar verdim, döndüm. O sırada bir müvezzi (posta dağıtıcısı) ismimi çağırıldı "Mahmut Sadi, Mahmut Sadi , bir telgrafın var" Açtım aynen şunları yazıyordu: "sizleri birer kıvılcım olarak gönderiyorum, alevler olarak geri dönmelisiniz. M. Kemal"

Mahmut Sadi şöyle devam ediyor:"Gel de gitme,git de, orada çalışma, dön de bu ülke için canını verme!"

Dış güçlerin ve işbirlikçileri hoşuna gitmeyen Atatürk'ün bu halkçılık, bu heyecanı, bu ulusculuğu, yurtseverliği ve kitleleri etkileme sanatıdır. Bu duyguyu yok edecekler ki amaçlarına ulaşsınlar.

Türk Ulusu içindeki dev Kemalist düşünceyi yeşerterek, büyüterek uygulamaya sokmak zorundadır. Atatürkçü Düşünce Derneği bu görüşün

bayraktarlığını yapmalı ve tüm yurttaşlarımızla omuz omuza olmalıdır.

1981 yılında UNESCO üyelerinin Atatürk'ün 100. doğum yılında tüm üye ülkelerde aynı anda kutlanması önerisine başlangıçta itiraz eden İsveç delegesi sonra şunları söyler:

“Ben Atatürk'ü inceledim. Bütün ülkelerden özür diliyor, ilk imzayı ben atıyorum.”

Atatürkçüler, akla ve bilime dayalı çağdaş çözüm önerilerini üretmek bizim görevimizdir. Biz doğru yolda ilerliyoruz. Demokratikleşme sorunlarını da biz çözeriz. Dayanağımız, yurt, ulus ve Atatürk sevgisidir.

Karanlık uzun sürmez!

Kaynakça:

- (1) Doç.Dr. Huner Tuncer. İç Politikadan Dış Politikaya Türkiye'nin sorunları ve Küreselleşme
- (2) Prof.Dr. Mehmet Tomanbay. Türkiye'de Siyasetin Demokratikleşmesi
- (3) Prof.Dr. İlknur Güntürkün Kalıpçı. İçimizden biri Atatürk